

Murska Straža

Glasiilo obmejnih Slovencev.

Uredništvo in upravništvo v Radgoni, Murska ulica številka 184. — Telefonska številka 31.
Rokopis se ne vračajo.

Izhaja vsako soboto zjutraj in stane s poštnino vred za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrto leta 5 K 50 vin.

Inserati: Ena petstolpna petivrsta (prostor 3 mm visok in 54 mm širok) 80 vinarjev.
Pri večkratni objavi primeren popust.

Znamenja.

V Nemčiji imajo zopet revolucijo. Vprizorili so jo pruski generali in junkerji, sledeč menda vzgledu madžarskih grofov. Dogodke omenjamo na kratko: Že dne 12. t. m. se je v Berlinu izvedelo, da so se v berlinski okolici zbrale močne čete, ki stoje pod poveljstvom monarhistično navdahnjenih generalov. Vlada je alarmirala vojaštvo in zastražila s topovi, strojnimi in žičnimi ovirami vse dohode v mesto. Med 4. in 5. uro zjutraj pa so revolucionarji vkorakali v mesto in se polastili uradov ter važnejših objektov. Že po noči je vlada dobila ultimatum, da naj odstopi in izroči državno oblast v roke revolucionarjem. Vlada je ultimatum odklonila; ker pa so se vladne čete branile nastopiti proti revolucionarjem, je izdala povelje, naj se čete umaknejo v vojašnice, člani vlade pa so na avtomobilih zapustili Berlin. Revolucionarji so izročili poveljstvo čet generalu von Lüttwitzu, za državnega kanclerja je bil imenovan ravnatelj Katt, za začasnega predsednika republike pa general Karel Adolf Paul-Paul. Spričo teh dogodkov so se združile vse socialistične skupine ter proglasile generalni štrajk po celi Nemčiji. Iz Bavarske so došla poročila, da se Bavarska ne pridruži vojaškemu revolucionarjem. V Nemčiji vre. Razpoloženje med ljudstvom mnogo spominja na politične dogodke pred enim stoletjem, po napoleonskih vojnah. V Berlinu sicer vlada mir in ni opaziti razen generalnega štrajka nobenega odpora. Z dežele še ni natančnejših poročil. Jasno pa je, da bodo ti dogodki odločilni za bodočnost Nemčije in morda tudi vse ostale Evrope. Zmaj, katerega je mirovna konferenca s svojim krošnjarenjem in zarjavelo diplomatsko sulico ubijala dve leti in ni mogla ubiti, je sedaj vzravnal svojo glavo. Revolucija ni naperjena toliko proti dosedanemu socialističnemu režimu, kolikor proti versajlski pogodbi. Delovanje junkerske reakcije se je čutilo v Nemčiji zlasti zadnjih par mesecev. Ulica je slavila Hinden-

burga, protestirala proti izročitvi takozvanih »vojnih krivcev« in z prepevanjem himne »Deutschland, über alles« napadala francoske oficirje. O Viljemu so izdale socialistične založbe par pamfletov, toda v obeh mase je bil ošabni ekskar še zmerom predstavitelj Nemčije in nemštva. Vojaška revolucija na Pruskem je velepomembno znamenje. Izsilila bo v prvi vrsti spremembo mirovne pogodbe, za katero imajo Angleži takointako precej nagnjenja, da niti ne omenjamo Amerikancev. Morda se ne motimo, če trdimo, da bo veliki meri pripomogla k rešitvi avstrijskega vprašanja. Dan pred revolucijo so listi poročali, da je antanta pripravljena dovoliti pod gotovimi pogoji združitev Avstrije z Nemčijo. Padec socialističnega Berlina bo pospešil padec socialističnega Dunaja. Budimpešta pa je itak že pripravljena za nekako reakcionarno alijanco. Kaj bo rekla Rusija? Ali pa je v Nemčiji na obzorju državljanska vojna, ki bo zasukala tir v drugo smer? Pišemo te vrstice pod dojmom prvih vesti in je verjetna ta ali ona domneva. Ampak dozdeva se, da nemški narodni organizem prehitro zaceli revolucijske rane in da bo Unter den Linden zopet zarožljala hohenzollernska sablja. To bi bilo tem manjše čudno, ker je antantna diplomacija doigrala popolnoma. Vse, kar je ustvarila, je nezrela, površno, slabotno, za en dan rojeno. Pogodbe se trgajo kar sproti. Ljudstvo mora izbirati med ekstremi: med boljšešizmom in reakcijo. — Mi Jugosloyeni moramo biti na straži. Ob naše mlado, neutrjeno državno telo se drgne veliki nemški orjak, čigar tisočletni meč, naperjen proti Slovanstvu, še ne leži v nožnici. Znamenja so se pojavila na nebu in nas svare, naj se strnemo in pravočasno pripravimo. Z zanimanjem bomo zasledovali nove dogodke v nemškem svetu.

Stjepan Radić.

(Slika iz Hrvatske.)

Vodja hrv. seljačke (kmetske) stranke Stjepan Radić je bil vedno zelo glasen politik.

V hrvaškem saboru je pogosto prišla na dnevni red izključitev Radića od iztvestnega števila saborskih sej. Ko si je bil zopet priboril sedež v saboru, je vpil in razgrajal tako dolgo, da so ga na parlamentarni način vrgli skozi vrata. Udrihal je po Habsburgovcih, a z druge strani prav ponižno vpoigibal svoj hrbet pred »mogočnim kraljem Hrvatov.« Kdor ga pozna, je preverjen, da bi bil Radić navdušen pristaša Karadžordževićev, ako bi bila večina Jugoslovnanov tako za republiko kakor je sedaj za monarhijo. Radić pozna vlogo temperamenta in kričavih gesel v politiki in je pravcati virtuoz v hinavščini... Dasi je bil za časa svojih študij v Parizu brezverec in tudi pozneje ni opustil nobene priložnosti, da bi ne udrihal po »popih«, je vprizoril nekoč to-le komedijo: Govoril je na shodu pred množico kmetov. Zazvonil poldan. Radić se prekriža in začne glasno moliti. Na to nadaljuje svoj govor, udriha po duhovščini in hoče po shodu k župniku na kosilo, ker pa ni bil povabljen, vprizori po časnikih celo gonjo proti temu »sovražniku ljudstva«. Tudi pred par dnevi je otvoril kmetski shod v Zagrebu z pozdravom: Hvaljen Isus... To je ena značilna stran. Značilno pa je tudi njegovo stališče v jugoslovanskem vprašanju. V času deklaracijskega gibanja je imel razgovor z nekim dunajskim žurnalstom, ki je njegovo mnenje o jugoslovanski ideji objavil, če se ne motim, v »Neue freie Presse«. Pri nas se je pisalo o tem, čudili pa so se tudi Čehi, zakaj Radić je skoraj istočasno podal na Češkem neko izjavo v jugoslovanskem smislu. (Radić je znan kot prijatelj Čehov. Študiral je tudi v Pragi ter je oženjen z Čehinjo.) »Venkov« ga je precej ostro napadel, a Radić je vse to dementiral in se delal prepričanega Jugoslovana. Še v oktobru 1918. l. je istočasno z Pribičevićem pozdravljaj narodno svobodo in postanek Jugoslavije, a že decembra istega leta je paktriral z Italijani, sodeloval z frankovci in drugimi rovarji proti mlademu državnemu telesu. Oblasti so ga aretirale. Ko je bil nedavno izpuščen iz zagrebskega zapora, se je priglasiil h komuni-

Stari zvonar.

(Spomladanska idila.)

Spisal V. G. Korolenko. Iz ruskega prevel B. Borko.
(Dalje.)

On ve. Njemu ni treba ure: božje zvezde mu kažejo, kedaj je čas... Zemlja in nebo, in beli oblak, ki tiho plava v sinjini neba, in temno borovje, ki plaho šumi tam-le spodaj in pljuskanje reke, ki se skriva v mraku... vse to mu je znano, vse to mu je drago... Ni zastoj preživel vsega življenja tu doli...

Pred njim oživi daljna preteklost. Spominja se, kako se je prvokrat z očetom povzpел na ta zvonik. Moj Bog, kako daleč je to in... kako blizu... Vidi samega sebe kot plavalasega fantiča; veter — toda ne oni, ki dviga prah na ulici, temveč nekak poseben veter, ki visoko nad zemljo vihra s svojimi perotmi, razpleta njegove nežne lasi. Spodaj — daleč, daleč, hodijo nekaki mali ljudje in stare lesene kočice so tudi majhne in gozd se je razprostrl v daljavo in okrogla poljana, na kateri stoji vasica, se dozdeva tako velika, skoraj brez

konca... — Pa to je ona, vsa ona, se nasmehne osiveli stari, ozrejši se na malo poljano.

Glej, tako je tudi — življenje. Iz mladosti mu ne vidiš ne konca ne kraja... A glej, tu-le je celo kot na dlani, od postanka pa vse do tistega groba, ki si ga je bil izbral na koncu pokopališča... In zdaj... slava Ti, Gospod! — prihaja ura počitka... Težka pot je častno končana, črna zemlja je mati... Kmalu, kmalu že...

Morda je že čas. Mihejič se še enkrat ozre na nebo, se dvigne, odkrije in prekriža ter začne zbirati zvonove vrvi... Čez minuto je vztrepetal nočni vzdih od zvonkega udarca... Drugi, tretji, četrti... en za drugim polnijo občutljivo predprazniško noč in na to se začno razlegati težki, močni glasovi ter se lijejo v noč kakor kaka pesem.

Zvon umolkne. V cerkvi je pričela služba. Prejšnja leta se je Mihejič spustil navzdol po stopnicah in se postavil v kot tik duri, da moli

in poslušaj petje. Zdaj pa je ostal na svojem mestu gori na zvoniku. Teško mu je, a tudi tako čuti ravno isto. Sedel je na klop in slušajoč umirajoči odmev zvona, se je globoko zamislil. O čem? — na to bi on sam težko odgovoril... Na zvoniku je slabo svetila njegova luč. Zamolkli glasovi zvona so tonili v mraku, iz cerkve je tupatam doprlo slabo odmevajoče petje, a nočni veter je majal vrvi, ki so bile pripete na zvonovem železnem kljunu.

Starec spusti na prsi svojo osivelo glavo, ki v nji roje razni nezavestni prizori... »Zahvalno pesem pojo!« misli in ugleda sebe v cerkvi. S kora se razlega petje desetih otroških grl; stari duhovnik, pokojni oče Naum, odgovarja z trepetajočimi glasovi, sto kmetskih glav se pripogiblje in zopet dviga kakor klasje v vetru... Mužiki se križajo... Sami znani obrazi in vendar vsi že pokojni... Glej, strog obraz očeta; tudi starejši brat se križa in vzdihuje, stoječ v isti vrsti z očetom...

(Dalje prihodnjic.)

stom, ali ga niso sprejeli. Da je po svojem prepričanju republikanec, se mu ne more zameriti. Ampak njegovo prepričanje je zelo čudna reč. Človek bi ga primerjal s starim mojstrom N. Machiavellijem, toda Machiavelli je imel normalne živce in trezen razum, o Radiću pa tega ni mogoče trditi.

Radić je spisal par dobrih knjig, ki ga kažejo kot pridnega absolventa »Ecole politique« (politične akademije) v Parizu. Temeljito je njegovo delo o moderni kolonizaciji in Slovanih. Bil je velik Vseslovan, a danes noče slišati o drugem kot o hrvaški republiki brez »Srbov in Kranjcev«. Če se mu to očita, dementira.

Radić je tip politika, vzraslega na hrvaških tleh, posejanih z kuenovščino, židovskim guljenjem ter duševno in gnotno revščino kmeta. Več kot polovica analfabetov; uradniške kaste; židovske banke; framazonska inteligenca; ljudstvo v ozadju — nekak reservoir za hrvaški narod, ne pa živ in aktiven del naroda — izročeno židovskim pijavkam in gospodski nekulturnosti bilježnikov ter drugih podobnih krvososov. Radićeva pučka stranka je bila pred kat. pučko stranko edina, ki je postavila ljudstvu pred oči idejo prave kmetske demokracije. Radićev politični temperament pa je zavozil stranko v umazane vode, in kaj je danes pomagan ubogemu ljudstvu? Dogodki v Hrv. Zagorju, Slavoniji in drugje so pokazali, kako napačno razumeva duševno zapuščeno in gospodarsko izčrpano ljudstvo gesla o svobodi, demokraciji, republiki. Kmalu po dogodkih v Banskem dvoru pri Varaždinu sem govoril z nekim kmetom iz okolice o položaju. Rekel mi je: »Mi hočemo razrušiti vse gradove na naši kmetski zemlji«. — »Čemu rušiti gradove, ki so lahko vaši, kakor bo zemlja vaša, zakaj do delitve mora priti, to je jasno.« — »Ne verjamemo. Gospoda nas je prodala Srbom. Radić bo šele prinesel svobodo, t. j. republiko.« — »Tudi republika je dobra, pa upate li, da bo Radić res to dosegel? In če doseže, kako bo potem v republiki?« — »Gospode ne bo, davkov ne bomo plačevali in sami bomo trgovali z tujimi deželami.« — »Kdo vam je to povedal?« — »Prišel je nek mož iz Zagreba, znanec našega Radića...« In tako dalje. V resnici so zagorski kmetje oplenili par graščin, a življenje ni bilo nič boljše. Mogotci v Parizu so se celo obotavljali, priznati Jugoslavijo — kaj šele hrvatsko republiko, ki bi stala pod vodstvom ljudi, ki so kar goreli za Avstrijo... Blažena republika, kjer ni davkov in ne uradništva; kjer se živi in trguje tako patrijarhalno kot nekje v srednjih deželah onkraj morja...

Tudi danes se oglašajo ta gesla. Radić prireruje kmetske shode in pripoveduje ljudstvu o zlatih časih. On seveda ne veruje v nje, ali če se mu to očita, dementira, da bi ne veroval. Republikansko gibanje Radićevih kmetov ni istovetno z republikanskim prepričanjem mladih izobražencev. To je zgolj silen upliv Radićevega temperamenta, ki bi mogel ubogega zagorskega »možeka«, kateremu je največji ideal lastno posestvo, pretvoriti v gorečega komunista, ki se bori proti zasebni lastnini.

Ne vem, ali se ni v zadnjem času pojavilo tudi v Sloveniji nekaj simpatije za Stjepana Radića. To bi bil greh na našem poštenem ljudstvu. Radić kot politik nima in ne sme imeti bodočnosti, kakor je nimata Iyca Frank in Šušteršič. Tem negativnim simpatijam do politikov, ki nimajo ne značaja ne prepričanja, ampak samo — razdražene živce ali pa nikdar polni žep, pri nas ne sme biti mesta.

B. Borko.

Pesek v oči.

Kakor povzemamo iz nemških listov, je »Neue Züricher Zeitung« (list je znan, da je izmed vseh švicarskih listov najbolj ščuval proti jugoslov. gibanju) objavila članek o Prekmurju, katerega je z pomočjo dobre nagrade spravil v javnost na mirovno konferenco potujoči »zastopnik ogrskih Vendov«, prof. dr. Mikola. (Odkod je ta »čistokrvi« Arpadovec naenkrat »Vend«? Žabja metamorfoza!) V tem članku poizkuša zapadnim Evropejcem, v kolikor se sploh zmenijo za züriški list, predočiti trpljenje malega naroda »Vendov«, ki živi med Muro in

Rabo, in ki je strašno nesrečen, ker so namesto Madžarov, teh viteških, dobrih ljudi, v njegovo deželo prišli Jugoslovenci, h katerih obitelji sicer ta narodič spada. Podajamo našim čitateljem par duhtečih cvetk iz tega »duhovitega« članka, ki je bil dobrodošel nemškemu šmoku v Gradcu, da je poučil svoje bralce o razmerah v bližnjem Prekmurju (preko Švice). »Dasi šteje samo 100.000 duš, ima ta narod lastno literaturo in gramatiko... Jezik se razlikuje od slovenskega in hrvaškega po priliki tako kakor holandski od nemškega... Ubogo ljudstvo je samo zbralo potrebna denarna sredstva, da se je lahko njegov vodja profesor Mikola podal v Pariz z prošnjo, da vrhovni svet pusti Prekmurce Madžarom... »Vendi«, ki se ponajajo z visoko inteligenco in dobro kulturo zato jih tudi hočejo Madžari, ki so se učili od njih poljedelstva! Op. ured.) so večinoma trgovci (!?) in imajo v rokah znaten del transdonavske trgovine.« — To »duhovitost« je lahko pobiti, saj je o prof. Mikoli znano samo to, da se ni nikdar zavedal svojega slovenskega pokolenja in da ga nihče ni videl med slovenskim ljudstvom v Prekmurju. Denar so pa zbrali grofje in ga tudi — izgubili, zakaj Mikola je neslavno odnesel svojo duhovito glavo nazaj v Hortyjevo Budimpešto.

Politični pregled.

Jugoslavija.

Narodno predstavništvo zboruje. Na dnevnem redu so večinoma dolgovezne debate med zastopniki posameznih strank; zlasti radikali iznašajo na dan razne politične grehe prejšnje demokratsko-socialistične vlade. Z ozirom na očitke nasprotnih strankarjev in listov, je ministrski predsednik Protić opetovano izjavil, da nova vlada ne namerava zavleči volitev v ustavotvorno skupščino, temveč bode v najkrajšem času predložila nov volilni zakon, da ga narodno predstavništvo sprejme in uzakoni. — Dalmatinski poslanec dr. Smolaka, prej član naše mirovne delegacije v Parizu, se trudi, da doseže sporazum med strankami in sestavi novo koncentracijsko vlado. Pogajanja se vrše že več dni in še niso končana. Dne 14. t. m. je ministrski predsednik Protić odgovoril dr. Smolaki, da je parlamentarna zajednica (v kateri so vse stranke bivšega opozicijskega bloka) sprejele pogoje za sporazum, ki jih je bil stavil dr. Smolaka. Upati je, da bo vendarle končan državi in ljudstvu škodljivi strankarski dvoboj med radikali in demokrati in da pridemo do vlade, kjer bo več odločevala zmožnost posameznih ministrov in interesi države kakor pa strankarska pripadnost.

Nemčija.

O dogodkih v Nemčiji poročamo v uvodniku; najnovejša poročila pravijo, da je v Nemčiji več razpoloženja za novo vlado kot se je prvotno mislilo. Splošna stavka v Nemčiji traja dalje. V Kielu je prišlo do krvavih izgredov. Spopadli so se vojaki in delavci. Medtem se pa vrše pogajanja za sestavo nove vlade, v kateri bi bilo zastopanih tudi nekaj socialistov. Izid še ni znan.

Italija

ima zopet vladno krizo. Nitti upa, da si pridobi krepek vladni blok ter stavi mnogo upov tudi na katoliško ljudsko stranko. Pogajanja glede jadranskega vprašanja se baje nadaljujejo in sicer sedaj v Parizu. Italijani so začeli nekoliko popuščati, vendar ni treba gojiti nobenih posebnih upov. Wilsonov ponovni odgovor v zavezi jadranskega vprašanja je vplival ugodno.

Avstrija.

Vsled dogodkov v Nemčiji je vlada odredila prometno zaporo, ker ne dobi iz Nemčije premoga. Na nedoločen čas je ustavljen ves železniški promet. — Avstrijski državni proračun izkazuje že skoro 9 milijard primanjkljaja. Skupni dohodki znašajo samo 4 milijarde, a že uradniške plače presega 5 milijard. Stroji za bankovce teko dalje...

Rusija.

Rumunska vlada je prva pristala na mirovni predlog sovjetske Rusije. Japonska je načeloma tudi zanj, vendar bo iz previdnosti počakala, kaj poreko v Evropi. Zveza narodov je skle-

nila, brzojavno vprašati sovjetsko vlado, bi li hotela privoliti, da se odpošlje v Rusijo posebna zavezniška komisija, ki bi proučila notranje razmere v Rusiji.

Tedenske novice.

Iz uredništva. Urejevanje lista je zopet prevzel prejšnji urednik B. Borko.

Radgona in diplomati. Dne 12. t. m. se je vršila v Parizu seja poslanikov pod predstvom Julesa Cambona. Med drugimi vprašanji, ki se tičejo izvršitve mirovnih pogodb, je angleška delegacija pripomnila, da Jugoslovani še niso zapustili mesta Radgone, čeprav je bilo v senžermenski pogodbi priznana Avstriji. Konferenca je sklenila, da pošlje jugoslov. vladi noto, ki se peča s tem vprašanjem.

Velikodušni prijatelji malih narodov, Angleži, so se spomnili, da Radgona še vedno ni vrnjena materi Avstriji. V svoji skrajni pravicoljubnosti pa so naši viteški »zavezniki« pozabili, da Jugoslavija še vedno ni zasedla apačke kotline, ki ji je po senžermenski pogodbi priznana. In še nekaj bi radi vedeli: ali je že prispel na Reko tisti angleški admiral, ki ga je antanta že v septembru l. l. pooblastila, da nastopi proti d'Annunzijevemu pustulovstvu, ki je v kričečem nasprotju z mednarodnim pravom in še bolj s samoodločbo narodov, o kateri je vedel ravno Lloyd George tako mično govoriti — dokler smo še stali v strelskih jarkih. Reka tudi po londonski pogodbi ne pripada Italiji, še manj pa italijanskemu poetu d'Annunziju. Hic Rhodus...

Angleško zanimanje za Radgono, neznanost mestece ob robu avstrijske države in v slovenskem etnografskem ozemlju, korenini baje — kakor se že delj časa govori v obmejnih krajih — v Meinlovem gradu blizu Apač. Tja zahaja šef angleške vojaške misije polkovnik Coudenhan. Ker je apačka kotlina priznana Jugoslaviji, namerava Meinl svoj grad prodati in kot najresnejši kupec prihaja v poštev omenjeni angleški polkovnik, ki si je bržkone prištedil par tisoč funtov sterlingov in za tak denar se danes dobe v falirani Avstriji cele grajščine ali tovarne. Polkovnik ima interes na tem, da se Apače čimprej zasedejo, kar se pa utegne zgoditi šele takrat, ko bodo jugoslov. čete izpraznile Radgono. — Beležimo to govorico samo kot kronisti, dasi ni preveč neverjetna. Polkovnik Coudenhan je velik ljubljenec obmejnih Nemcev, ki so še pred dvema letoma nosili znake: »Gott strafe England!«

O noti še spregovorimo, kakor hitro dobi naša vlada izvirno besedilo. Radgonsko vprašanje za Jugoslavijo sicer še ni rešeno — imamo več gospodarskih oziroma prometnih zahtev, o katerih bo razpravljala komisija za uredbo meje — vendar povemo že naprej, da nam ne pade na misel, braniti Radgončanom vrnitev v obljubljeno deželo, kjer se cedita med in mleko, kakor vedo povedati zlasti avstrijski meščani in pa nemški kmetje kot navdušeni »pristaši« premoženjske oddaje...

Naše finance. Vlada je predložila narodnemu predstavništvu načrt zakona o novih taksah (razširjenje srbskih taks na vse kraljevstvo), o uvedbi izvozne carine, o čuvanju carinskih mej in zakona o tem, da se onih 20% kron, ki so se pri kolkovanju bankovcev odtegnili, pretvori v notranje posojilo z rokom 5 let ter se obrestuje po 1%.

Za znanega slov. pisatelja Josipa Stritarja, ki živi v veliki bedi v Aspangu pri Dunaju, se nabirajo denarni prispevki. Sprejme jih tudi naše uredništvo in odpošlje zabiralcem.

Izvoz živil ustavljen. Uradno se poroča, da je vsak izvoz živil iz Jugoslavije ustavljen.

Meje proti Madžarski ostanejo nespromenjene. Angleški list »Times« poroča, da je vrhovni svet odklonil madžarski predlog glede revizije meja. Meje ostanejo take, kot so določene v pogodbi. Italijanski minister se je baje trudil, da pridobi kaj za Madžare, toda zavezniki so vztrajali pri prvotnem sklepu.

Tisočkronski bankovci. Delegacija ministrstva financ v Ljubljani nam piše: Kakor smo že ponovno objavili, se tisočkronski bankovci po 15. marcu t. l. ne bodo več zamenjavali in prenehajo s tem dnem biti splošno zakonito plačilno sredstvo. Opozorjamo občinstvo, da se požuri z zamenjavo, ker po tem roku se tudi falzifikati ne bodo več odzvali. Če kedo rok zamudi, naj si sam sebi pripiše posledice in naj pozneje nikar ne nadleguje uradov, ker bi bil vsak tak korak brez uspeha.

Mariborska eskomptna banka podružnica Murska Sobota

Centrala v Mariboru.

Podružnica v Velikovecu

Sprejema vloge na knjižice, ter jih obrestuje po **3 % čistih**, ter vloge na tekoči račun po dogovoru.

Dovoljuje vsakovrste trgovske kredite. — Zamenjuje tuj denar po najugodnejšem kurzu. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle pod najkulantnejšimi pogoji.

Uradni prostori v občinski hiši v I. nadstropju.

Kupujem

dobro ohranjene nezrjavle pločevinaste ameriške petrolejske kangle po najvišjih cenah. Dopisi in pošiljatve na Benjamin Dibelčar, kleparski mojster v Gornji Radgoni.

Kolesarji!

Vse potrebščine za kolesa in motocikle plašče in zračnice dobite najceneje v trgovini

J. Gorec, Ljubljana
Pismena naročila se izvrše še isti dan.

Na prodaj bo prišlo, za sedaj se pa da v najem večje posestvo. Vse v najboljšem stanju ob okrajni cesti; primerno tudi za trgovino. Naslov pove upravništvo „Murske Straže“.

Za veliko noč

priporoča prvovrstne domače klobase šunke, Carree itd. ter pristne kranjske klobase vsako množino prva delikatesna trgovina

Angela Čeh-Vršič
LJUTOMER

MILO za pranje

dobre vrste, 1 poštni zavojček 3 kg, franko K 80.—, dokler je v zalogi. Naročila je nasloviti na M. Jünker, zavod za eksport, Petrinjska ul. 3, ZAGREB br. 46.

Miši - Podgane stenice — ščurki

in vsa golazen mora poginiti ako porablja moja najbolje preizkušena in splošno hvaljena sredstva kot: proti poljskim mišim K 7.—, za podgane in miši K 7.—, za ščurke K 8.—, posebno močna tinktura za stenice K 7.—, uničevalec meljev, prašek za uši v obleki in perilu, proti mravljam, proti ušem pri perutini K 6.—, prašek proti mrčesom K 6.—, mazilo proti ušem pri ljudeh K 4.—, mazilo za uši pri živini K 4.—, tinktura proti mrčesu na sadju in zelenjavi (uničevalec rastlin) K 6.—. Pošilja po poizvetju Zavod za eksport

M. Jünker, Zagreb 46, Petrinjska ulica 3

Mastin

primešaj krmi; vsak teden eno pest, če pa se rabi kot nadomestilo za krmo, tedaj 2 pesti. 5 zavojčkov Mastina, prahu za pitanje zdrave, debele živine, za tvorbo jajc in mleka, zadostuje za 6 mesecev za vsako živinico. Dobil je najvišje kolanje v Londonu, Parizu, Rimu, Dunaju. Tisoče gospodarjev ga hvali in ponovno kupuje. Zahtevaj ga pri lekarnarju ali pri trgovcu, vsak ga lahko prosto prodaja. Ali pa piši lekarni Trnkoczy v Ljubljani, Kranjsko, po 5 zabojčkov, Stane 20 kron 50 vinarjev z poštnino.

Garje,

srebečico, kraste, lišaje uniči pri človeku mast proti garjam. Brez vonja in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo s poštnino 10/50 K pri lekarni Trnkoczy, Ljubljana.

Oglasujte v „Murski Straži“.

Zopet

ogromna pošiljatev manufakture naravnost iz inozemstva je prejela trdka

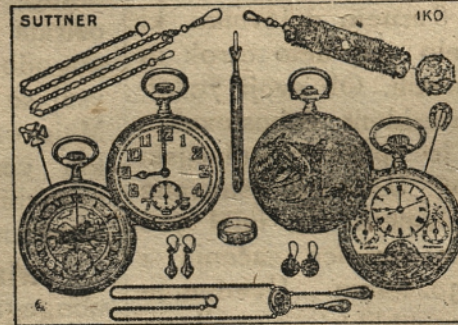

R. Stermecki v Celju

in sicer volne, češnja, tiskanina, etamina, batista za ženske obleke, sukna kamgarna in blačevine za moške obleke, belega in pisanega platna za perilo, klota, cvilha, robcev, svile in še mnogo raznega družega blaga, katero se prodaja zaradi nakupa v velikanskih množinah po čudovito nizkih cenah. Razen tega vedno velika zaloga lastnega izdelka srajc, predpasnikov, bluz, kril, ženskih, moških in fantovskih oblek po zelo nizkih cenah. Čevlji, ženski, moški in otroški vedno v velikanski zbirni, pristno ročno delo od lastnih čevljarjev.

Ilustrovani cenik zastoj! Na debelo samo v I. nadstropju.
Veletrgovina R. Stermecki Celje št. 303
razpošiljalna Slovenija.

ENA URA? Katera trajno veseljepovzročuje?

Niklasta, jeklena, srebrna, zlata, po vsaki ceni in presenečeni bode! Tudi verižice, prstane, zapestnice in vsakovrstne potrebne reči, kokor skarje, nože, britve, doze za cigarete, sibičnjake, denarnice itd. Vse dobro in ceno!

Zahtevajte cenike od:

H. SUTTNER
Ljubljana števil. 978

Samo Suttner-jeva ura!

Hočete obdržati svojo lepoto? Hočete imeti kakor baržun mehko kožo? Nočete solnčnih peg, mozočjev in ogrcev?

Uporabljajte Fellerjevo pravo Elza obrazno, kožo obvarjujočo pomado! Občudovani bode! Zavidani! 1 lonček 9 K, No. III močnejše vrste 12 K, K temu Fellerjeve najfinejše lilijnomlečno milo 16 K.

Hočete imeti lepe, zdrave lase?

Fellerjeva prava Elza Tanochina pomada za rasti las doseže bujne lase! Zapreči prhaj, prerano osivenje. Zabranj plešo! 1 lonček 9 K, No. III 12 K. K temu močno terovo milo za umivanje glave 8 K. Šampon 1 K. Mazilo za brke 2 K 50 v, in 3 K— v.

Mučijo Vas kurje očesa?

Fellerjev pravi turistovski obliž učinkuje brez bolečin, hitro in zanesljivo! Nobenih kurjih oces več! Nobenih žuljev! Nobene trde kože! Mala škadjica 4 K— v. velika škadjica 6 K— v.

Želite še kaj?

Fellerjeve Elza umivalne pastilje (Kolonjska voda) 1 škadjica 7 K. Fellerjev usipalni prašek proti potenju 1 škadjica 6 K. — Fellerjev mentoln čtnik zoper glavo- in zobobol 1 škadjica 4 K— v. Fellerjev Elza fluid 6 dvojnatih ali 2 veliki steklenici specialni 36 K. Najboljši parfum z najfinejšim duhom od 8 K naprej. Najfinejši Hega-puder Dr. Klinger, bel, roza in rumen, 1 velika škadjica 12 K. Močna francovka u steklenicama po 8 K in 22 K. Lilijno mlečno milo 16 K. Katranovo milo 8 K. Hega-puder Dr. Kluger 12 K. Omot in poštnina posebej a najceneje.

EUGEN V. FELLER, Iekarnar Stubica, DONJA ELZA TRG Nr. 264 (Hrvatska)

Jugoslovanski kreditni zavod

PODRUŽNICA MURSKA SOBOTA

sprejema hranilne vloge in vloge na tekoči račun ter jih obrestuje po 3 % čistih brez odbitka. — Rentni davek plačuje zavod iz svojega.

Inkaso faktur in trgovske informacije.

Izdaja čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta. — Daje posojila na vknjižbo, poročstvo, vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih.

Trgovski krediti pod najugodnejšimi pogoji.

POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Hranilne vloge

urada v Ljubljani števil. 10.593. Rentni davek plačuje Posojilnica sama.

sprejema od vsakega in njih obrestuje po najvišji obrestni meri. Obresti se pripisujejo koncem vsakega leta brez posebnega naročila h kapitalu. Hranilne knjižice drugih tuzemskih denarnih zavodov se sprejemajo brez vseh stroškov kot hranilne vloge, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so strankam na razpolago položnice kr. poštnega čekovnega

Posojila

plača le koleke.

na osebni kredit, na hipoteke, trgovske kredite in v tekočem računu daje pod najugodnejšimi pogoji. Izposuje tudi na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzema Posojilnica na sebe in dolžnik plačuje svoj dolg pri Posojilnici naprej. Široški za to ne presegajo nikdar 10 K. Prošnje za vknjižbo novih kakor tudi za izbris plačanih posojil dela Posojilnica brezplačno, stranka

Uradne ure

so vsak ponedeljek, torek, četrtek in petek od 9. do 12. ure dopoldne. Ako pa pride na ta dan praznik, uraduje se naslednji dan. Ob uradnih dnevih se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila

se dajajo, prošnje sprejemajo in vsi drugi uradni posli izvršujejo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne.

Uradni prostori

so v lastni hiši, Glavna cesta, števil. 14, tik kolodvora.